

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT

JULIANE KOKOTT

föredraget den 13 juli 2006¹

I — Inledning

1. År 1996 överläts två fartyg från vardera Nederländernas och Förenade kungarikets fiskeflottor till Argentina. Gemenskapen lämnade stöd för dessa åtgärder med sammanlagt 7 464 585,60 ECU. Kommissionen anser att syftet med dessa stöd inte har uppfyllts eftersom de svarande medlemsstaterna har gett tillstånd till nya fiskefartyg i stället för de överlätna fartygen. Kommissionen har därför anhängiggjort förevarande två mål om fördragsbrott med stöd av i huvudsak samma rättsliga grunder. I det följande kommer jag emellertid att visa att kommissionen därvid har åberopat felaktig rättslig grund.

till fartyget. Bestämmelser i gemenskapsrätten om sådana licenser infördes för första gången genom artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk² (nedan kallad fiskeförordningen):

”(1) Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 43 i fördraget före den 31 december 1993 införa ett gemenskapssystem som skall börja tillämpas senast den 1 januari 1995 och därvid utfärda bestämmelser om vilka uppgifter som minst måste ingå i de fiskelicenser som medlemsstaterna utfärdar och administrerar.

II — Tillämpliga bestämmelser

Från den tidpunkt då gemenskapssystemet träder i kraft skall medlemsstaterna tillämpa

2. För att ha rätt att fiska måste ett fiskefartyg ha en fiskelicens som är knuten

1 — Originalspråk: tyska.

2 — EGT L 389, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 4, s. 154, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Konungariket Norges, Republiken Österrikes, Republiken Finlands och konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen — Bilaga I: Förteckning enligt artikel 29 i anslutningsakten — X. Fiske (EGT C 241, 1994, s. 189). Förordningen ersattes, med verkan från och med den 1 januari 2003, av rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, s. 59).

nationella system för fiskelicenser. Om inte annat har beslutats skall alla fiskefartyg inom gemenskapen ha en fiskelicens som är knuten till fartyget.

kallad minimiuppgiftsförordningen). De viktigaste bestämmelserna har följande lydelse:

"Artikel 1

Ovan nämnda bestämmelser skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuella särskilda system som är i kraft på gemenskapsnivå eller av system som följer av nuvarande och framtida internationella avtal.

(2) Licenssystemet skall omfatta alla gemenskapens fiskefartyg i gemenskapens fiskevatten eller i tredjelandets vatten eller på öppna havet. Gemenskapens krav på vilka uppgifter som minst måste ingå i licenserna skall även gälla fiskefartyg från tredjeland som fiskar i gemenskapens fiskevatten i enlighet med internationella avtal."

1. Ett gemenskapssystem för fiskelicenser skall inrättas som fastställer vilka uppgifter som minst skall ingå i de fiskelicenser som anges i artikel 5 i förordning (EEG) nr 3760/92

2. Alla fiskefartyg i gemenskapen skall ha en fiskelicens knuten till fartyget.

3. Licensen skall förvaras ombord på fartyget.

3. Närmare bestämmelser om fiskelicenser knutna till fartyg finns i rådets förordning (EG) nr 3690/93 av den 20 december 1993 om ett gemenskapssystem för fastställande av bestämmelser om vilka uppgifter som minst måste ingå i fiskelicenser³ (nedan

4. Fiskefartyg får inte fånga, förvara ombord, lasta om eller landa fisk om fiskelicens inte har utfärdats eller om fiskelicensen har dragits in eller upphävts tillfälligt.

3 — EGT L 341, s. 93; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 195. Denna förordning upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 700/2006 av den 25 april 2006 om upphävande av förordning (EG) nr 3690/93 om ett gemenskapssystem för fastställande av bestämmelser om vilka uppgifter som minst måste ingå i fiskelicenser (EGT L 122, s. 1) och ersattes med kommissionens förordning (EG) nr 1281/2005 av den 3 augusti 2005 om förvaltning av fiskelicenser och de uppgifter som minst måste ingå i sådana licenser (EGT L 203, s. 3).

...

Artikel 3

Flaggmedlemsstaten skall utfärda och administrera fiskelicenser för de fiskefartyg som för dess flagg, varvid hänsyn skall tas till bestämmelserna i artikel 11 i förordning (EEG) nr 3760/92.

...

Artikel 5

Flaggmedlemsstaten skall slutgiltigt eller tillfälligt dra in fiskelicensen för sådana fartyg som tillfälligt lagts upp och dra in fiskelicensen för sådana fartyg som slutgiltigt upphört med fiske.”

4. Genom den i artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen nämnda artikel 11 i fiskeförordningen bemyndigades rådet att fastställa målen för omstruktureringen av gemenskapens fiskeflotta:

fördraget senast den 1 januari 1994 första gången fastställa fleråriga mål och närmare bestämmelser för en omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor i syfte att skapa en varaktig balans mellan fiskeresurserna och utnyttjandet av dem. Vid denna omstrukturering skall från fall till fall också hänsyn tas till eventuella ekonomiska och sociala konsekvenser och de särskilda förhållandena inom fiskeregionerna.”

5. Med stöd av detta bemyndigande utfärdade rådet beslut av den 20 december 1993 om mål och närmare bestämmelser för en omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor under perioden den 1 januari 1994–31 december 1996 i syfte att uppnå en bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa⁴ (nedan kallat omstruktureringsbeslutet). Det har följande lydelse:

”Artikel 1

1. Senast den 31 december 1996 och med beaktande av de mål som fastställs i de temporära utvecklingsprogrammen för den 31 december 1991 skall fiskeansträngningen för varje medlemsstats fiskeflotta ha minskat med:

— 20% för bottentrålare som trålar efter demersala bestånd,

”Enligt bestämmelserna i avdelning I skall rådet i enlighet med förfarandet i artikel 43 i

4 — EGT L 10, 1994, s. 20; svensk specialutgåva, område 4, volym 6, s. 4.

- 15% för de fartyg med skrapredskap eller bomtrålare som fiskar efter benthiska bestånd,
- 0%, dvs. ingen ökning, för övriga fartygskategorier.

6. De mål som gällde under den aktuella tiden framgår för Nederländernas del av kommissionens beslut av den 21 december 1992 om ett flerårigt utvecklingsprogram för fiskeflottan i Nederländerna för perioden 1993–1996 enligt rådets förordning (EEG) nr 4028/86⁵ och för Förenade kungarikets del av kommissionens beslut av den 21 december 1992 om ett flerårigt utvecklingsprogram för fiskeflottan i Förenade konungariket (Storbritannien och Nordirland) för perioden 1993–1996 enligt rådets förordning (EEG) nr 4028/86.⁶

2. Minst 55% av den minskning av fiskeansträngningen som anges i punkt 1 skall utgöras uteslutande av kapacitetsnedsänkningar.

Artikel 2

7. Bestämmelser om medel för att uppnå dessa mål finns i rådets förordning (EG) nr 3699/93 av den 21 december 1993 om kriterier och förfaranden för gemenskapens strukturstöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och för beredning och avsättning av dess produkter⁷ (nedan kallad strukturstödsförordningen). I förevarande fall har artiklarna 7 och 8 betydelse.

Kommissionen skall säkerställa att de mål och förfaranden som avses i artikel 1 genomförs inom ramen för de fleråriga utvecklingsprogram för medlemsstaterna som godkändes genom kommissionens beslut av den 21 december 1992 med eventuella ändringar inom ramen för samma förfarande.”

5 — EGT L 401, s. 15.

6 — EGT L 401, s. 33.

7 — EGT L 346, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 198, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1624/95 av den 29 juni 1995 (EGT L 155, s. 1), kodifierad genom rådets förordning (EG) nr 2468/98 av den 3 november 1998 om kriterier och förfaranden för gemenskapens strukturstöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och för beredning av avsättning av dess produkter (EGT L 312, s. 19) och ersatt av rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn (EGT L 337, s. 10).

”Artikel 7

Medlemsstaterna skall om det är nödvändigt vidta åtgärder för att helt stoppa eller begränsa fartygens fiskeverksamhet.

Gemensamma bestämmelser

2. Åtgärder för att helt stoppa fartygens fiskeverksamhet kan omfatta

1. Om det vid slutet av ett flerårigt utvecklingsprogram visar sig att den kapacitetsnedsättning som finansieras genom offentligt stöd har lett till att målen mer än uppfyllts för en viss kategori av en medlemsstats flotta, får inte denna nya situation som uppkommit enbart på grund av stödet åberopas för att ny kapacitet tas i bruk.

— skrotning,

...

— definitivt överförande till ett tredjeland, förutsatt att detta inte kan antas strida mot internationella bestämmelser eller påverka bevarandet och förvaltningen av de marina tillgångarna,

2. ...

— fartygets definitiva övergång till annan verksamhet än fiske i gemenskapens farvatten.

Artikel 8

Anpassning av fiskeansträngningen

...

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att anpassa fiskeansträngningen så att minst målen i de fleråriga utvecklingsprogram som anges i artikel 5 uppnås.

Medlemsstaterna skall se till att de fartyg som berörs av dessa åtgärder stryks ur fiskefartygsregistren och ur gemenskapens fiskefartygsregister. De skall också se till att

de fartyg som [strukits] är permanent utestängda från framtida fiske i gemenskapens farvatten.

3. ...”

8. Överlåtelsen av fiskefartygen i förevarande fall grundade sig emellertid inte direkt på strukturstödsförordningen utan på avtalet om förbindelser inom havsfiskesektorn mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Argentina av den 24 maj 1994.⁸

9. I nionde skälet i avtalets preambel föreskrivs följande:

”SOM ÄR ÖVERTYGADE om att denna nya samarbetsform inom fiskesektorn kommer att innebära en regelbunden tillgång till nya fiskemöjligheter, gynna förnyelse och omställning av den argentinska flottan och omstrukturering av gemenskapens flotta samt långsiktigt främja det ändamålsenliga utnyttjandet av resurserna.”

10. De relevanta bestämmelserna i artikel 5 i avtalet har följande lydelse:

”1. Parterna skall skapa gynnsamma förutsättningar för etablering i Argentina av företag vars kapital kommer från en eller flera medlemsstater i gemenskapen samt bildandet inom fiskesektorn av gemensamma företag och samriskföretag mellan argentinska fartygsägare och EG-fartygsägare i syfte att gemensamt utnyttja och, där det är lämpligt, gemensamt bereda argentinska fiskeresurser på de villkor som fastställs i protokoll 1 samt bilagorna 1 och 2.

2. ...

3. Gemenskapen skall som ett led i sin politik för omstrukturering av sin flotta underlätta för de företag som har etablerats eller skall etableras i Argentina att överta gemenskapsfartyg. ...”

11. Om bistånd från gemenskapen föreskrivs följande i artikel 7.1 i avtalet:

”1. I syfte att främja etableringen av sådana företag som föreskrivs i artikel 5 skall de

⁸ — EGT L 318, 1993, s. 2.; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 147.

projekt som parterna väljer ut i enlighet med artikel 6 vara berättigade till ekonomiskt bistånd i enlighet med protokoll 1.”

III — Bakgrund och parternas yrkanden

Mål C-34/04 — kommissionen mot Nederländerna

12. Talan mot Nederländerna rör överlåtelsen av två fiskefartyg, Wiron III och Wiron IV, till ett gemensamt företag enligt avtalet med Argentina. Fartygen övertogs av Argentina i juli 1996. Genom ett beslut av den 16 december 1996, som var riktat till Nederländerna, fartygens ägare och det gemensamma företaget, beviljade kommissionen stöd. Stödet per skepp uppgick till 1 852 236 ECU för de gamla ägarna och till 277 835,40 ECU för det gemensamma företaget.

13. Nederländerna utfärdade därefter nya licenser för andra fartyg vilka intog de båda överlåtna fartygens plats i fiskefartygsregistret.

14. Kommissionen har yrkat att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har åsidosatt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 3690/93 av den 20 december 1993 om ett gemenskaps-system för fastställande av bestämmelser om vilka uppgifter som minst måste ingå i fiskelicenser genom att inte dra in fiskelicenserna för fiskefartygen Wiron III och Wiron IV efter det att dessa fartyg slutgiltigt har övertagits av Argentina, och

2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

15. Konungariket Nederländerna har yrkat att domstolen skall

1. ogilla kommissionens talan, och

2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Mål C-64/04 — kommissionen mot Förenade kungariket

16. Omständigheterna vad gäller talan mot Förenade kungariket är följande: Under andra delen av år 1996 ansökte ägarna till fiskefartygen Cleopatra och Ocean Quest om

stöd från gemenskapen hos ministeriet för jordbruk, fiske och livsmedel i Förenade kungariket, enligt avtalet med Argentina, för att överlåta dessa fartyg till ett gemensamt företag. Ministeriet vidarebefordrade ansökningarna till kommissionen och meddelade därvid att fartygen hade valts ut för att reducera fiskeansträngningen i Nordsjön.

17. I anslutning därtill överlät fartygens ägare fiskelicenserna för fartygen mot vederlag till tredje man. Enligt Förenade kungarikets lagstiftning förvärvade tredje man rätten till motsvarande fiskelicenser för ett fiskefartyg.

18. När de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket fick kännedom om licensöverlåtelserna frågade de kommissionen om dessa var tillåtna. Den ansvariga enheten hos kommissionen ansåg att tillvägagångssättet var felaktigt.

19. Ändå antog kommissionen den 16 december 1996 ett beslut riktat till Förenade kungariket, fartygens ursprungliga ägare och det gemensamma företaget genom vilket gemenskapen beviljade ekonomiskt bistånd. För Cleopatra utgick 1 469 592 ECU till fartygsägaren och 220 438,80 ECU till det gemensamma företaget. För Ocean Quest utgick 1 316 880 ECU respektive 197 532 ECU.

20. Trots att de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket på nytt hänvisade till licensöverlåtelserna betalades dessa medel ut.

21. Kommissionen har i mål C-64/04 yrkat att domstolen skall

1. fastställa att Förenade kungariket har åsidosatt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 3690/93 av den 20 december 1993 om ett gemenskapssystem för fastställande av bestämmelser om vilka uppgifter som minst måste ingå i fiskelicenser genom att inte dra in fiskelicenserna för fiskefartygen Cleopatra och Ocean Quest efter det att dessa varaktigt hade övertagits av Argentina, och

2. förplikta Förenade kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

22. Förenade kungariket har yrkat att domstolen skall ogilla kommissionens talan och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

IV — Rättslig bedömning

23. Kommissionen har i båda målen anmärkt på att medlemsstaterna inte har

dragit in fiskelicenserna för fartygen efter det att fartygen varaktigt hade övertagits.

A — Artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen

24. Kommissionens anmärkning grundar sig på artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen. Enligt den artikeln skall flaggmedlemsstaten slutgiltigt eller tillfälligt dra in fiskelicensen för sådana fiskefartyg som tillfälligt lagts upp och dra in fiskelicensen för sådana fiskefartyg som slutgiltigt upphört med fiske. Vad som först skall prövas är således huruvida fartygen i fråga har upphört med fiske i den mening som avses i bestämmelsen och, om så är fallet, huruvida den berörda medlemsstaten har dragit in fartygens fiskelicenser.

1. Huruvida fartygen har upphört med fiske

25. Fiskefartygen Wiron III och Wiron IV, i förfarandet mot Nederländerna, och Ocean Quest och Cleopatra, i förfarandet mot Förenade kungariket, togs med ekonomiskt stöd från gemenskapen ut ur Nederländernas och Förenade kungarikets fiskeflottor och övertog av den argentinska fiskeflottan.

26. Eftersom fartygen fortfarande används för fiske framstår det vid första anblicken som uteslutet att fartygen skulle ha upphört med fiske. I artikel 8 i strukturstödsförordningen klargörs emellertid att ett definitivt överförande av ett fiskefartyg till tredjeland också utgör ett fall av upphörande med fiske. Fiskefartyg som slutgiltigt har utgått utgör nämligen inte längre en del av gemenskapens fiskeflotta.

27. Nederländernas regering bestrider i och för sig att artikel 8 i strukturstödsförordningen är tillämplig på överlåtelser av fartyg enligt avtalet med Argentina. Det vore dock orimligt att inte ge en sådan överlåtelse i licensieringssyfte den innebörden att fartygens fiskeverksamhet helt har upphört. Om licenserna inte hade dragits in hade det nämligen varit möjligt att fiska med dessa fartyg, såsom gemenskapsfartyg, i gemenskapens farvatten eller på gemenskapens fiskekvoter.

28. Överlåtelse av fartyg till Argentina skall enligt artikel 5.3 och nionde skälet i preambeln i avtalet gynna bland annat omstrukturering av gemenskapens flotta. Följaktligen är *allmänna* bestämmelser rörande omstruktureringsåtgärder antingen direkt eller analogt tillämpliga också på överlåtelser av fartyg till Argentina.⁹ Frågan i vilken mån specialbestämmelser i avtalet utesluter en tillämpning

9 — Se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 januari 2005 i mål C-254/03 P, Eduardo Vieira mot kommissionen (REG 2005, s. I-237), punkt 36 och följande punkter samt punkt 63 och följande punkter.

av strukturstödsförordningen¹⁰ behöver inte klaras ut i förevarande mål eftersom avtalet i vilket fall som helst inte reglerar frågan huruvida överlåtelse av fartyg till Argentina skall bedömas så, att fiskeverksamheten helt har upphört.

29. Följaktligen förelåg det en skyldighet att enligt artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen dra in fiskelicenserna för de överlåtna fartygen.

2. Indragning av licenserna

30. Parterna, kommissionen inbegripen, är ense om att de överlåtna fartygen inte längre förfogar över fiskelicenser.

31. Enligt uppgift från den nederländska regeringen dras licenserna för de nederländska fartygen in automatiskt enligt lag. Vad man har gjort är endast att ge de lediga platserna i det nederländska fiskefartygsregistret till nya fartyg och utfärdat nya fiskelicenser för dessa.

32. Enligt Förenade kungariket har licensinnehavarna sålt dessa till tredje man, som har använt dem för andra fartyg. När fartygen slutgiltigt utgick ur den brittiska fiskeflottan förfogade fartygen därför inte längre över några licenser som kunde dras in.

33. Detta tycks vid första påseende vara oförenligt med att licensen skall vara knuten till fartyget. Enligt artikel 5.1 andra stycket i fiskeförordningen skall alla fiskefartyg inom gemenskapen ha en fiskelicens som är knuten till fartyget.

34. Enligt vad Förenade kungariket och kommissionen har uppgett är det emellertid i realiteten inte licenserna i sig som är föremål för handel utan "licence entitlements", det vill säga rätten till en licens. Den egentliga licensen kan utfärdas endast om sökanden förfogar över en sådan rätt. I förevarande fall tycks så ha skett på grundval av de sålda rättigheterna.

35. Den situation som artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen syftar till tycks därför vara för handen: De fartyg som har utgått ur flottan förfogar inte längre över några fiskelicenser.

10 — Se klagandens anförande i domen i målet Vieira (ovan fotnot 9), punkt 58, och generaladvokaten Tizzanos förslag till avgörande i samma mål, föredraget den 16 september 2004, punkt 71 och följande punkter.

3. Ersättning av de överlåtna fartygens licenser

serna drogs in utan att ersättas.¹² Förenade kungariket accepterar den tolkningen medan Nederländerna avvisar den.

36. Kommissionens anmärkning riktar sig emellertid egentligen mot att Nederländerna och Förenade kungariket har utfärdat *nya* licenser för *andra* fiskefartyg som motsvarar licenserna för de fartyg som med stöd från gemenskapen överläts till tredjelands fiskeflotta. Kommissionen gör således gällande att den borttagna kapaciteten har ersatts genom att nya fartyg har trätt i stället för de fartyg som utgått.

37. Numera finns det klara bestämmelser om detta i artikel 11.3 i förordning nr 2371/2002.¹¹ Offentligt stöd beviljas först sedan fiskelicensen har dragits in. Denna licens får inte ersättas. Sådana klargörande bestämmelser saknades emellertid vid den tidpunkt som är relevant i målet.

38. Enligt kommissionen krävde artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen, även utan en sådan uttrycklig bestämmelse, att fiskelicen-

39. Artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen gällde dock enligt sin ordalydelse inte utfärdande av ersättningslicenser för indragna fiskelicenser. Bestämmelsen gällde endast indragning av licenser.

40. Kommissionen försöker således härleda ett förbud mot utfärdande av ersättningslicenser ur syftena med omstruktureringsåtgärderna enligt artikel 8 i strukturstödsförordningen och framför allt ur syftet med stöd till överlåtelser av fartyg till Argentina.

41. Eftersom en överlåtelse av fartyg till Argentina enligt avtalet med denna stat skall främja omstruktureringen av gemenskapens flotta syftar den till att reducera gemenskapens fiskekapacitet. Om man i stället för de överlåtna fartygen utfärdar licenser för nya fartyg förhindras en sådan reduktion.

11 — Nämnd ovan i fotnot 2.

12 — Enligt motiveringen i kommissionens förslag till förordning (EG) nr 2371/2002 KOM(2002) 185 slutlig, s. 4, överensstämmer bestämmelsen i artikel 11.3 i förordning nr 2371/2002 med det rättsläge som gällde redan dessförinnan. Under lagstiftningsförfarandet invände emellertid Spanien, Frankrike, Grekland och Italien länge mot denna bestämmelse. Jämför rådsdokumenten 14231/1/02 rev. 1, fotnot 31, och 15271/02, fotnot 14.

42. Jag delar således kommissionens uppfattning såtillvida att utfärdande av ersättningslicenser vid subventionerade överlåtelser av fiskefartyg strider mot *syftet* med subventionen.

43. Därav följer emellertid inte att utfärdande av ersättningslicenser utgör ett åsidosättande av artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen i sig eller jämförd med artikel 8 i strukturstödsförordningen.

44. Inte någon av dessa artiklar innehåller nämligen minsta stöd för en regel som säkerställer detta syfte genom att förbjuda att fiskelicenser som dragits in ersätts. I artikel 8 i strukturstödsförordningen nämns inte fiskelicenser alls. Artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen innehåller endast en skyldighet att dra in fiskelicenser för vissa fartyg. Skyldigheten har uppfyllts när dessa licenser dragits in. Av skyldigheten att dra in licenser går det inte att utläsa under vilka omständigheter som nya licenser för andra fartyg får utfärdas. Detta regleras i andra bestämmelser i vilka hänsyn också tas till syftet med att subventionera åtgärder för upphörande av fiske.¹³

13 — Förenade kungariket nämner en annan möjlighet att säkerställa subventionernas ändamålsenliga verkan: Kommissionen skulle kunna återkräva gemenskapsstödet eller utforma det så att återkrav var möjligt i fall av bristande måluppfyllelse. Det vore en rationell åtgärd för att undvika slöseri med allmänna medel.

45. Såsom Nederländerna har anfört kunde kommissionen mot medlemsstaterna åberopa bestämmelserna om utfärdande av licenser till vilka det hänvisas i artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen. Vidare kom artikel 7.1 första stycket i strukturstödsförordningen i fråga.

46. Dessa bestämmelser är dock inte föremål för talan i målen och kan därför inte ligga till grund för ett bifall av dessa.¹⁴ Den nederländska regeringen har därför med rätta påpekat att kommissionen har åberopat felaktig rättslig grund för sin talan i de respektive målen.

47. Följaktligen skall talan i båda målen ogillas.

B — I andra hand, prövning utifrån andra bestämmelser

48. Endast i andra hand, för det fall domstolen anser att föremålet för talan är vidare och för att understryka att den av kommis-

14 — Jämför, vad gäller utvidgning av föremålet för talan, dom av den 20 oktober 2005 i mål C-6/04, kommissionen mot Förenade kungariket (REG 2005, s. I-9017), punkt 57 och följande punkter.

sionen föreslagna tolkningen av artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen jämförd med artikel 8 i strukturstödsförordningen inte är obestridlig, skall jag i det följande visa att kommissionen i målen inte heller har bevisat att artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen och artikel 7.1 första stycket i strukturstödsförordningen har åsidosatts.

51. Rådet fastställde dessa mål i omstruktureringsbeslutet av år 1993. Enligt detta skall fiskeflottans kapacitet reduceras på vissa områden och i övrigt i vart fall inte öka. För att uppnå dessa mål skall medlemsstaterna under kommissionens uppsikt genomföra så kallade fleråriga utvecklingsprogram. Genom hänvisningen i artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen till artikel 11 i fiskeförordningen förpliktas medlemsstaterna således indirekt att beakta omstruktureringsmålen vid utfärdandet av fiskelicenser.

1. Artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen

49. Enligt artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen skall flaggmedlemsstaten utfärda och administrera fiskelicenser för de fartyg som för dess flagg, varvid hänsyn skall tas till bestämmelserna i artikel 11 i fiskeförordningen. Denna nationella behörighet betonas även i de första två styckena i artikel 5.1 i fiskeförordningen.

52. Såsom Nederländernas och Förenade kungarikets regeringar också har medgett får således i princip ingen ny fiskekapacitet tillåtas. Båda regeringarna anser däremot att det i princip är möjligt att *ersätta* kapacitet som utgått.

50. Tvärtemot Nederländernas tidigare framförda men numera övergivna uppfattning har medlemsstaterna därvid inte fria händer utan måste beakta artikel 11 i fiskeförordningen. I denna bestämmelse ges rådet i uppdrag att fastställa mål och närmare bestämmelser för en omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor i syfte att skapa en varaktig balans mellan fiskeresurserna och utnyttjandet av dem.

53. Jag skall här inte ingående klarlägga under vilka omständigheter det är tillåtet att ersätta kapacitet som utgått. Framför allt skall jag inte beröra regeringarnas argumentation härom¹⁵ i detalj.

15 — Förenade kungarikets regering har i huvudsak anfört att skyldigheten att dra in licensen utan rätt att ersätta denna uppkommer först när fartyget inte längre förfogar över en licens. Enligt Nederländernas regering är det inte möjligt att tillämpa strukturstödsförordningen på överlåtelse av fartyg enligt avtalet med Argentina.

54. Ett åsidosättande av artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen, artikel 11 i fiskeförordningen, omstruktureringsbeslutet av år 1993 och det tillämpliga fleråriga utvecklingsprogrammet förutsätter nämligen i vart fall att målen för programmet förfelas om kapaciteten ersätts. Om detta har kommissionen emellertid inte sagt någonting. Det är inte känt huruvida målen har förfelats av de båda medlemsstaterna eller huruvida icke ersatta indragna licenser hade kunnat bidra till att uppfylla de mål som har förfelats.¹⁶

55. Följaktligen går det inte att fastställa att artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen har åsidosatts.

2. Artikel 7.1 första stycket i strukturstödsförordningen

56. I förevarande fall kan utfärdandet av en ersättningslicens dessutom utgöra ett åsido-

sättande av artikel 7.1 första stycket i strukturstödsförordningen. Oberoende av reduceringsmålen i de fleråriga utvecklingsprogrammen innehåller denna bestämmelse ett förbud mot att ersätta kapacitet som skurits ned. Det förutsätts emellertid att kapacitetsnedskärningen har finansierats *enbart* med offentligt stöd.

57. Kommissionen har dock inte påstått att överlåtelseerna har finansierats enbart med offentligt stöd. Det är också tveklaktigt om så var fallet eftersom fartygsägarna uppenbarligen har velat uppnå vinster med fiske i argentinska fiskevatten. Åtminstone vid överlåtelsen av fartygen från Förenade kungariket utgjorde dessutom intäkterna från avyttringen av licensrättigheterna ytterligare en grund för överlåtelsen.

58. Följaktligen går det inte heller att fastställa att artikel 7.1 första stycket i strukturstödsförordningen har åsidosatts.

16 — Detta är logiskt utifrån kommissionens perspektiv eftersom den felaktigt har grundat talan på artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen jämförd med artikel 8 i strukturstödsförordningen. Att kommissionen oberoende av detta har uppgett att båda medlemsstaterna mellan 1993 och 1996 förfelade målen för utvecklingsprogrammen skall lämnas utan avseende i målen (Årsrapport till rådet och Europaparlamentet om de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna resultatredovisning vid utgången av år 1996, KOM(1997) 352, s. 36 för Nederländerna och s. 45 för Förenade kungariket). Medlemsstaterna behöver nämligen inte ta ställning till en grund som kommissionen inte har fört in i målen. Enligt årsrapporten vid utgången av år 1997, KOM(1999) 157, s. 32 för Nederländerna och s. 38 för Förenade kungariket, var den bristande målfyllnaden åtminstone för den senare staten inte så entydig ett år senare.

3. Slutsatser av prövningen i andra hand

59. Talan skall ogillas i båda målen även om domstolen skulle anse att artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen eller artikel 7.1 för-

sta stycket i strukturstödsförordningen utgör en del av föremålet för talan. Prövningen av dessa bestämmelser visar snarast att kommissionens föreslagna tolkning av artikel 5 i minimiuppgiftsförordningen jämförd med artikel 8 i strukturstödsförordningen utgör ett kringgående av de villkor som ställs i artikel 3 i minimiuppgiftsförordningen och artikel 7.1 första stycket i strukturstödsförordningen.

V — Rättegångskostnader

60. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom kommissionen är tappande part i målen och då regeringarna i Nederländerna och Förenade kungariket har framställt yrkanden därom skall kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

VI — Förslag till avgörande

61. På grund av det anförda föreslår jag att domstolen i såväl mål C-34/04 som mål C-64/04 meddelar följande dom:

1. Talan ogillas.
2. Europeiska gemenskapernas kommission förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.